

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפסול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד הומוי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "ערוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוצאנו זשנדאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת מקץ

ד טבת תש"פ | גיליון מס' 347

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"וילבש אותו בגדי שש" (מא, מב).

כתב מרן פוסק הדור זצוקללה"ה (מאור ישראל ח"א מו"ק כז: ד"ה עד שבא, עמוד שלח): הנה בילקוט ראובני (פרשת מקץ) על הפסוק: "וילבש אותו בגדי שש", כתב: ודע שיש סוד גדול בלבישת בגדי פשתן (הוא שש), וכל נפטר שתרכיכו נעשו בבגדי פשתן, אפילו אם נפטר בחוץ לארץ, כל קטיגור נהפך לסניגור, והרי אין מי שקרוב לסכנה יותר מכהן גדול ביום הכיפורים הנכנס לפני ולפנים, במקום אש שלהבת, עד שאין רשות אפילו למלאך ושר להכנס שם, ולהנצל מקנאתם נצטוו להכנס אך ורק בבגדי פשתן לבן, שהקטיגור נעשה סניגור.

ופרעה השיג בחכמתו סגולה זאת, ולכן הוא עצמו היה מלובש בבגדי פשתן לבן, וגם יוסף הצדיק השיג דבר זה ברוח הקודש... ואפילו תינוק שמתו אחיו על ידי לילית או רוח רעה, אם ילבישו אותו בבגדי פשתן בלבד, ולא יהיה מין אחר עמו כלל, התינוק הזה יהיה בטוח על ידי סוגלה זו להנצל לחיים. עיין שם. ונראה שגם רבן גמליאל ידע סוד זה ברוח הקודש, ולכן ציווה (ראה במסכת מועד קטן דף כז ע"ב) להוציאו [לקבורה] בבגדי פשתן. (משוש תבל - בראשית, עמוד שסח-שסט).

"וירכב אותו במרכבת המשנה" (מא, מג).

באחד הימים התלווה נכדו של מרן אליו, בהיותם יושבים ברכב השרד של מרן, ראה מרן זיע"א שנכדו הקטן מתפעל ומתלהב מרכב השרד שלו, פנה אליו ואמר לו: "בני, אם תלמד הרבה תורה ותהיה תלמיד חכם גדול, הרי שגם לך יהיה רכב גדול וחשוב...". (משוש תבל שם).

משלחן הראשון לציון

מה מברכים על דוריטוס?

בס"ד, כ"ד כסלו תשפ"א, 2/415-פ"א לכבוד הבחור החשוב כש"ת ה"ה יהודה אבנר דודי נ"י לשאלתו בעניין ברכת החטיף הנקרא דוריטוס. הנה לגבי במבה הארכנו לבאר בכמה מקומות, שביקרנו במפעלי אוסם, וראינו את דרך עשיית הבמבה, וכבר אמרו שאינו דומה שמיעה לראיה. וכתבנו שהבמבה נעשית מגרגירי תירס המיוחדים לכך, שאינם ראויים לאכילה כי אם ע"י ריסוק או ניפוח, ולכן גורסים אותם לחתיכות קטנות, מנפחים אותם בתנור ומוסיפים להם מרכיבים והם ניכרים, ולכן יש לברך על הבמבה בורא פרי האדמה, כמ"ש בכיו"ב רבינו ירוחם, תרוה"ד (סי' כט), החיי אדם (כלל נא), משנ"ב, ועוד. וראה בעין יצחק ח"ב (כללי ספק ברכות), ובשלחן המערכת (מע' ב'. ערך בורא פרי האדמה). אולם החטיף הנקרא 'דוריטוס' על אף שנעשה מתירס, מ"מ הוא נעשה מתירס טחון שנהפך להיות כמו קמח, ומעריכים בו מרכיבים שונים, לכן יש לברך עליו שהכל נהיה בדברו, ככל תערובת שאינה ניכרת שברכתם שהכל. וע' בכיו"ב להרב ברכת יוסף לרבי יוסף ידיד, דהברכה על לדר היא ברכת שהכל, אחר שנשתנה שמו, נשתנה טעמו, נשתנה מראיתו, נעשה על ידי תערובת, ועל ידי בישול. ושאני במבה שאינו ראוי לאכילה כלל בלי הריסוק והניפוח.

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

השיעור הגדול בתבל של מרן הראש"ל שליט"א

live

בשידור חי!

לצפייה: moreshet-maran.com

להאזנה בערוץ מרן: 079-916-5000

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

הורים שבנם או בתם ביטלו את השידוך שלא כרצונם, שיש להם להשתתף בהוצאות בשידוך אחר

[מתוך קובץ בית יוסף - קונטרס הזכרון, גליון לא, מור-חשון תשע"ז].

ב"ה, ירושלים

לכבוד ידידנו היקר הרב הגאון המפורסם כמהר"ר ישראל גרוסמן שליט"א

שלום וברכה

התכבדתי ביקרת ספרו הנכבד שו"ת "הליכות ישראל", אשר כיבדני בו מור בריה דרבינא. ונהנתי מאמרותיו היקרות.

ומדי שוטטו עיני בספרו הנכבד ראיתי מ"ש כת"ר בסי' כו, שאם החתן או הכלה חוזרים בהם מהשידוך, ואין היכולת בידי ההורים להשפיע על בנם או בתם מבטלי השידוך לחזור בהם, יש לב"ד לאסור עליהם שלא ישתתפו בהוצאות שידוך אחר ולא יתעסקו בצרכי הנישואין עד אשר הצד שהפסיד יקבל ההוצאות שלו. וחיליה דמר מהחת"ס ח"א (סי' קיד).

אולם נלפע"ד אגב רהיטאי שאין זה מוכרח להלכה. ואם האב ניסה להשפיע על בתו וסירבה לשמוע בקולו, ואח"כ מצאה שידוך אחר, בודאי שחייב לקיים "ואת בנותיכם תנו לאנשים", וכבר אמרו חז"ל בתך בגרה שחרר עבדך והב לה. וכ"ש בדורות אלה שהפריצות רבה מאד ויש לחוש פן תינשא לאדם שאינו הגון. ואין יתכן שהב"ד יאסרו על האב שלא להשתתף בהוצאות הנדוניא וכו'. ומצאתי שכבר האריך בזה בשו"ת תרשיש שהם (סי' קי) לחלוק על החת"ס. שיש לחוש בכה"ג שמה תצא לתרבות רעה. והביא שכן העלה הגאון המחבר בשו"ת אגודת איזוב היפך ד' החת"ס. ע"ש. והגר"ש מוילנא בתשו' שם (סי' קיא) כ' שאף החת"ס לא כתב כן אלא באופן שאם יעכב הנדוניא לשני תסכים לחזור לראשון, אבל אם יש חשש פן תנשא למי שאינו הגון לה או חז"ו פן תצא לתרבות רעה, אין לך הכרח גדול מזה ובודאי שיתן לשני הנדוניא. אף לדברי החתם סופר. ע"ש.

עובדיה יוסף

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו
של מרן רבינו זצוקללה"ה

חדר הלימוד (השינה) של מרן

זכינו בדורנו לראות במוחש דבר זה שגם השינה קודש היא! היה זה מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה אשר באהבת התורה שגה תמיד, גם בעת אכילתו ובעת שינתו!

בחדר השינה של מרן היה לומד בו יותר ממה שיש בו, כל הספרים החדשים שיצאו לאור והגישו למרן, כל יום כמה ספרים, היו משוגרים אל חדר השינה של מרן, שם היו מונחים אחר כבוד, וממתנים לעינו, גם מרן היה נוטל עמו ספרים לחדר שינה לעיין בהם שם. בתחילה בנו בחדר השינה איצטבא קטנה להניח עליה את הספרים, ומשראו שזה לא הכיל, בנו ספריה קטנה, וגם זה לא הכיל עד שבנו ספריה גדולה, ומרן היה קם באמצע הלילה ופותח את הספרים ולומד בהם...

לא בלבד שמרן קיים בעצמו את דברי הרמב"ם (פ"ג מהל' דעות): "אם ישן כדי שתנוח דעתו עליו ויוכל לעבוד את ה' נמצאת שינתו עבודה למקום ברוך הוא". אלא זאת ועוד אכילתו ושינתו היו מקודשות לא פחות משאר מצוות. כי גם בעת שינתו לא התנתק מהחמץ הרוחני - לימוד התורה הקדושה.

(שלהבת יוסף חי).

מהלכות תפלה (מתוך הליכו"ע ח"א)

א. המתפלל תפלת שמונה עשרה, והגיעו הציבור לקדושה, אינו רשאי לענות עמהם, אלא שותק ומכוין דעתו אל השליח ציבור, ויוצא ידי חובה, שהשומע כעונה. ונכון יותר שלא ידלג עם הציבור כשאומרים פסוקי הקדושה.

ומכל מקום היינו דוקא כשהשליח ציבור הוא קבוע, ויודע שצריך לכוין להוציאם ידי חובתם בכל דבר שבקדושה, אבל השומע מפי שליח ציבור שעומד באקראי, ואינו בקי לכוין להוציא את אחרים ידי חובתם, אין תועלת בכך שיכוין לצאת ידי חובה, אלא ימשיך בתפלתו.

ולכן נראה שאם השליח ציבור אומר הקדושה ביחד עם הקהל, וקולו לא ישמע, כי קולו נבלע עם הקהל, אין כל טעם שהיחיד ישתוק ויכוין לקדושה. ורק אם קול השליח ציבור גבוה, ונשמע מתחלה ועד סוף, ישתוק ויכוין אל השליח ציבור.

ב. המתפלל תפלת שמונה עשרה, וכשהגיע לסוף ברכת "מחיה המתים" שמע ציבור שאומרים קדושה, אף על פי שעתיד לומר קדושה אחר כך בחזרת השליח ציבור, או שכבר אמר קדושה קודם לכן, מכל מקום צריך להפסיק ולומר קדושה עם הציבור.

אולם המתפלל שחרית, וכשסיים ברכת "מחיה המתים" שמע ציבור אומרים קדושת "כתר" של מוסף, לא יפסיק לומר קדושה עמהם. (והאשכנזים נהגו לענות קדושת "כתר" בכיוצא בה). וכן אם שמע ציבור אומרים "קדושת יוצר", לא יפסיק לענות עמהם.

והמתפלל תפלת ערבית, וכשסיים ברכת "מחיה המתים" שמע ציבור שאומרים קדושה של מנחה, לא יפסיק לענות עמהם, אלא ימשיך בתפלתו. אבל אם אחר שסיים תפלת ערבית, שמע שאומרים חזרת השליח ציבור, רשאי לענות קדושה ואמנים אחר הברכות.

ג. מי שסיים תפלת לחש, אסור לו לדבר שיחה בטלה בין תפלת הלחש לבין חזרת השליח ציבור. אבל לומר פסוקים ודברי תורה מותר. ומכל מקום טוב שיעיין בספר בהרהור הלב, ולא יוציא בשפתיו. ובמקומות שמאריכים בתפלת הלחש, והשליח ציבור ממתין להם עד שיסיימו, ראוי ליחיד מהקהל שסיים תפלתו לעיין בספר, ולא יעמוד בטל מדברי תורה.

והשליח ציבור עצמו, אף על פי שאינו רשאי לומר פסוקים ודברי תורה, כדי שלא יפסיק בין הלחש לחזרה, מכל מקום בעיון בספר בהרהור הלב בלבד שפיר דמי.

live

פינת ההלכה

של מרן הראש"ל שליט"א
מידי יום שישי בשעה 15.40

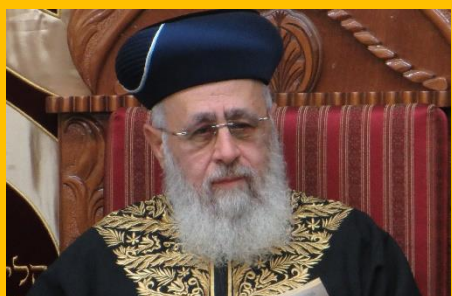
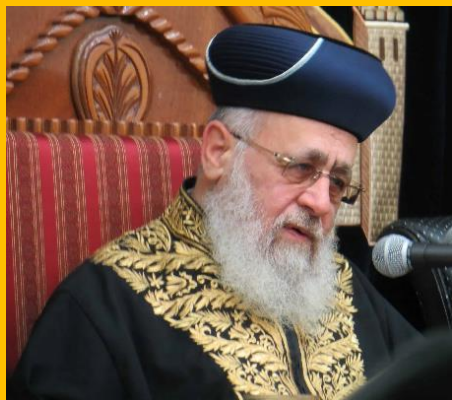
בשידור חי

ב"ערוץ מרן":

079-916-5000

שלוחה 77

[שידור חוזר בשלוחה 32]

ספריק נפלאיק באחריק מיוחדיק!

קובץ בית יוסף תש"פ

כת"י ומכתבים ממרן
זיע"א, ופסקי הלכה
אקוטאליים ממרן
הראש"ל ומת"ח
נוספים.

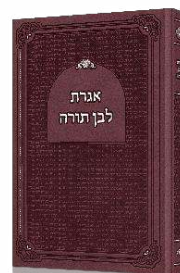
ילקוט יוסף יום טוב וחול המועד

סימנים:
תסה-תקמח
1070 עמודים.

איגרת לבן תורה החדש

ספר המוסר מאת מרן
הראש"ל
רבינו יצחק יוסף
שליט"א, בהוצאה חדשה
עם תוספות

המרכז
למורשת
מרן להבין
ולהשכיל

באתר האינטרנט של מרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישת כמויות ובודדים הייגו: 052-7116511

או באתר מורשת מרן: moreshet-moreshet.com/shop

"מורשת מרן" פורטל התוכן על מרן הרב עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הרב יצחק יוסף שליט"א: www.moreshet-maran.com

יו"ל ע"י להבין ולהשכיל - ארגון להפצת תורה (ע"ר). רחוב הרב בלוי 14 ק. קרקע ירושלים. לכל ענייני העלון: *8759 דוא"ל: office@moreshet-maran.com
תרומות ניתן להפקיד בחשבוננו שבבנק מזרחי: 208346 סניף 569. לעדכון על נקודות לויין ברחבי הארץ: 079-916-5000 שלוחה 82